

Стоїть козак коло груші
Дівку підмовляє.
А дівчина, як калина,
Полум'ям палає.

Зчервоніло повне личко,
Відскочили груди...
Отак дала б, та боїться,
Що то послі буде.

«А що, — каже, — як я буду
Дитиноньку мати?
Хто пригорне сиротину,
Буде доглядати?»

Козак жваво обіймає
Дівчину руками.
«Не журись, дівчино, — каже, —
А той, що над нами!..»

А із груші старий батько:
«О бісова мати!..
То ви будете робити,
А я годувати?!»

Як почули молодята —
Та від батька в ноги:
Дівча в хату з переляку,
Козак — за пороги...

18 апреля

